

beschikking

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Afdeling privaatrecht

Locatie Groningen

zaak- /rekestnummer: 9325510 EJ VERZ 21-22

Beschikking van **4 maart 2022**

in de zaak van

[verzoeker],
wonende te Drieborg,
verzoeker, hierna [verzoeker] te noemen,
gemachtigde: mr. M. Goosen,

tegen

1. de vennootschap onder firma **[verweerder 1]**, gevestigd te Vlagwedde,
2. [verweerder 2],
3. [verweerder 3],
beiden wonende te Heede (Duitsland),
verweerders, hierna afzonderlijk te noemen: [verweerder 1], [verweerder2] en
[verweerder 3] en gezamenlijk verweerders te noemen,
gemachtigde: mr. H. van Katwijk.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
het verzoekschrift ex artikel 1019w van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv),
ingediend door [verzoeker];
het verweerschrift;
de mondelinge behandeling van 28 oktober 2021. [verzoeker] is verschenen, bijgestaan door mr. Goosen. [verweerder 2] is verschenen, ook namens [verweerder 1] en [verweerder 3], bijgestaan door mr. H. van Katwijk. De gemachtigden van. [verzoeker], [verweerder 1], [verweerder 2] en [verweerder 3] hebben de standpunten van partijen nader toegelicht, de gemachtigde van [verzoeker] aan de hand van pleitaantekeningen. De griffier heeft aantekening gemaakt van het verhandelde ter zitting.

1.2. Beschikking is (nader) bepaald op heden.

zaak-/rekestnummer: 9325510 Ei VERZ 21-22
datum uitspraak: 4 maart 2022

2. De feiten

2.1. [verweerder 1] is een zorg- en logeerboerderij die zich bezighoudt met dagbesteding. [verweerder 1] richt zich voornamelijk op cliënten met een licht verstandelijke beperking in combinatie met psychiatrische problematiek en/of verslavingsproblematiek. [verweerder 1] beschikt over een oude boerderij in Vlagwedde waar cliënten onder meer oude machines en auto's opknappen en aan houtbewerking doen. Daarnaast verrichten cliënten opknapwerk en reparaties voor de boerderij van [verweerder 1].

2.2. [verzoeker] verrichtte sinds omstreeks medio 2016 tot 9 juli 2018 werkzaamheden bij [verweerder 1] in het kader van dagbesteding. [verzoeker] heeft voor zijn aanwezigheid een onkostenvergoeding van € 10,00 per dag ontvangen.

2.3. Op 8 maart 2017 was [verzoeker] aanwezig bij [verweerder 1] en hield hij zich bezig met het opknappen van de boerderij. In het kader daarvan was [verzoeker] bezig met een grote deur van zo'n 100 kilogram en heeft hij letsel opgelopen (hierna: het ongeval). Na het ongeval heeft [verzoeker] zijn werkzaamheden voor [verweerder 1] gestaakt en is hij zelf naar huis gereden.

2.4. Bij brief van 20 augustus 2019 is [verweerder 1] namens [verzoeker] op grond van artikel 7:658 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) aansprakelijk gesteld voor de reeds geleden en nog te lijden schade ten gevolge van het ongeval.

2.5. Bij e-mail van 3 december 2019 heeft de schadeverzekeringsmaatschappij van [verweerder 1], ASR Schadeverzekering N.V. (hierna: ASR), de aansprakelijkheid niet erkend. In deze e-mail is onder meer het volgende vermeld:

"U stelde mijn verzekerde aansprakelijk op grond van artikel 7:658 BW. Ik ben van mening dat die grondslag hier niet gebruikt kan worden. Er was namelijk geen sprake van arbeidsovereenkomst tussen zijn cliënt en mijn verzekerde. Nu is voor toepassing van artikel 7:658 BW niet altijd een arbeidsovereenkomst nodig (zie lid 4 van dit wetsartikel), maar er is geen sprake van werkzaamheden die uw cliënt ten behoeve van (het bedrijf van) mijn verzekerde verrichtte. Er is sprake van een zorgovereenkomst met uw cliënt, waarin hij door mijn verzekerde begeleid wordt in het hebben van een dagbesteding. Deze begeleiding is (ook) niet gericht op arbeidsre-integratie. De dagvergoeding geschiedt ook niet voor verrichte werkzaamheden maar op basis van aanwezigheid. Mijn verzekerde is bovendien niet verplicht deze vergoeding te verstrekken. Het is slechts een stimulans om naar de dagbesteding te komen.

2.6. Omdat ASR ook in opvolgende correspondentie niet is overgegaan tot de erkenning van de aansprakelijkheid van [verweerder 1], is [verzoeker] de onderhavige procedure gestart.

2. Het verzoek en het verweer

3.1. [verzoeker] verzoekt de kantonrechter bij beschikking, uitvoerbaar bij voorraad en hoofdelijk:

primair: te verklaren voor recht dat verweerders op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk zijn voor alle als gevolg van het ongeval van 8 maart 2017 door [verzoeker] geleden en nog te lijden schade, zowel materieel als immaterieel;

subsidiar: te verklaren voor recht dat verweerders op grond van artikel 6:162' BW aansprakelijk zijn voor alle als gevolg van het ongeval van 8 maart 2018 (naar de kantonrechter begrijpt: 2017) geleden en nog te lijden schade, zowel materieel als immaterieel;

zowel primair als subsidiar: verweerders hoofdelijk, zodat indien en voor zover de één betaalt ook de anderen zullen zijn bevrijd, te veroordelen tot:

. een voorschot op de vergoeding van de schade aan [verzoeker] te betalen van € 10.000,00;
. betaling van de kosten van het deelgeschil en deze kosten van het deelgeschil te begroten op € 3.920,00 te verhogen met 21% btw, vermeerderd met de verschuldigde griffierechten.

3.2. [verzoeker] legt aan zijn verzoek kort gezegd primair ten grondslag dat [verweerder 1] op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is voor de schade die hij ten gevolge van het ongeval heeft geleden. [verzoeker] stelt dat artikel 7:658 lid 4 BW op hem van toepassing is en dat [verweerder 1] niet aan haar zorgplicht die voortvloeit uit dit artikel heeft voldaan. Indien dit wel het geval is, stelt [verzoeker] zich subsidiar op het standpunt dat [verweerder 1] aansprakelijk is voor zijn schade op grond van artikel 6:162 BW. In dat kader is er volgens [verzoeker] sprake van gevaarzetting die aan [verweerder 1] toe te rekenen is, nu zij [verzoeker] had moeten behoeden dan wel waarschuwen voor de gevaren die het optillen van de deur met zich meebrachten.

3.3. [verweerder 1] voert verweer en betwist dat artikel 7:658 lid 4 BW op de onderhavige situatie van toepassing is. Daarnaast voert [verweerder 1] aan dat er ook geen sprake is van een vordering die voortvloeit uit een arbeidsovereenkomst. Dit maakt dat de kantonrechter niet bevoegd is om over de onderhavige zaak te oordelen, aldus [verweerder 1]. Indien artikel 7:658 lid 4 BW wel van toepassing zou zijn, stelt [verweerder 1] zich op het standpunt dat de schade in de risicosfeer van [verzoeker] behoort te vallen. Ook betwist. [verweerder 1] dat zij aansprakelijk is op grond van artikel 6:162 BW. Van gevaarzetting is volgens [verweerder 1] geen sprake geweest en [verzoeker] heeft onvoldoende gesteld om aansprakelijkheid op grond van artikel 6:162 BW aan te kunnen nemen. Tot slot heeft [verweerder 1] aangevoerd dat als er toch geoordeeld wordt dat er sprake is van gevaarzetting, ook in die situatie geen aansprakelijkheid aangenomen kan worden.

4. De beoordeling

4.1. De onderhavige zaak gaat over de vraag of [verweerder 1] aansprakelijk kan worden gehouden voor de schade die [verzoeker] stelt te hebben geleden tijdens werkzaamheden die hij in het kader van dagbesteding bij [verweerder 1] uitvoerde.

4.2. Het verzoek van [verzoeker] is gebaseerd op artikel 1019w Rv. In dit artikel is bepaald dat indien een persoon een ander aansprakelijk houdt voor de schade die hij of zij lijdt door dood of letsel, de rechter verzocht kan worden te beslissen over een geschil omtrent of in verband met een deel van hetgeen tussen partijen rechtens geldt en waarvan de beëindiging kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst over de vordering. De deelgeschilprocedure is bedoeld om snelle afhandeling van letsel- en overlijdenszaken mogelijk te maken.

4.3. Tussen partijen staat vast dat er geen sprake is van een arbeidsovereenkomst. [verzoeker] houdt [verweerder 1] primair op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk voor de schade die hij heeft geleden en nog zal lijden ten gevolge van het ongeval.

Het meest verstreckende verweer van [verweerder 1] is dat de kantonrechter niet bevoegd is om van het verzoek van [verzoeker] kennis te nemen, omdat artikel 7:65 8 lid 4 BW niet van toepassing is. Daarom zal de kantonrechter eerst overgaan tot de beoordeling van dit verweer. Dit betekent dat beoordeeld dient te worden of [verweerder 1] op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is. De kantonrechter overweegt als volgt.

4.4. Artikel 7:658 lid 4, eerste zin, BW bepaalt dat hij die in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf arbeid laat verrichten door een persoon met wie hij geen arbeidsovereenkomst heeft, overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 aansprakelijk is voor de schade die deze persoon in de uitoefening van zijn werkzaamheden lijdt.

4.5. In artikel 93 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) is bepaald welke zaken door de kantonrechter worden behandeld en beslist. Voor zover hier van belang behandelt en beslist de kantonrechter op grond van dit artikel in zaken met een beloop tot ten hoogste € 25.000,00 en in zaken betreffende een arbeidsovereenkomst. Daarnaast is in artikel 7:658 lid 4 BW bepaald dat de kantonrechter bevoegd is om kennis te nemen van vorderingen op grond van artikel 7:658 lid 4 BW. Indien aan de kantonrechter zaken worden voorgelegd die niet op grond van de wet aan hem zijn toebedeeld, dient de kantonrechter de zaak te verwijzen naar een andere rechter. De kantonrechter overweegt als volgt.

4.6. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 23 maart 2011 uitgewerkt wanneer een niet-werkgever zoals [verweerder 1] op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is. Toegepast op deze zaak is daarvoor nodig (zie ook: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, 29 december 2020².)

(1) dat de werkzaamheden zijn verricht in de uitoefening van het beroep of bedrijf van [verweerder 1]; en

(ii) dat [verzoeker] voor de zorg voor zijn veiligheid (mede) afhankelijk was van [verweerder 1]. Voor beantwoording van deze laatste vraag gaat het om de omstandigheden van dit geval en moet onder meer gekeken worden naar:

- a. de feitelijke verhoudingen tussen betrokkenen,
- b. de aard van de verrichte werkzaamheden en
- c. de mate waarin [verweerder 1], al dan niet door middel van hulppersonen, invloed heeft op de werkomstandigheden van [verzoeker] en op de daarmee verband houdende veiligheidsrisico's.

Ten aanzien van (i) is door de minister opgemerkt¹ dat het moet gaan om "werkzaamheden die de derde in het kader van de uitoefening van zijn beroep of bedrijf ook door eigen werknemers had kunnen laten verrichten" (*Kamerstukken II*, 1998-1999, 26 257, nr. 7, p. 15).

4.7. De kantonrechter is van oordeel dat het [verzoeker] zich niet kan beroepen op artikel 7:658 lid 4 BW. Daartoe acht de kantonrechter redengevend dat [verweerder 1] terecht aanvoert dat haar bedrijfsactiviteiten dagbesteding betreffen.

De werkzaamheden die in het kader van deze dagbesteding worden uitgevoerd, vallen niet onder het bereik van artikel 7:658 lid 4 BW omdat deze werkzaamheden niet tot de uitoefening van het beroep of bedrijf van [verweerder 1] behoren.

De werkzaamheden zijn speciaal in het leven geroepen om cliënten van [verweerder 1] een zinvolle tijdsbesteding te geven en worden niet overgenomen door werknemers van [verweerder 1] als er om wat voor reden dan ook geen werkzaamheden door cliënten worden verricht. De stelling van [verzoeker], dat hij met een vrijwilliger gelijk te stellen is en het loon van een werknemer is uitgespaard door zijn werkzaamheden, kan daarom niet opgaan. Dat [verzoeker] tijdens zijn werkzaamheden oude machines van [verweerder 1] repareerde en de boerderij van [verweerder 1] aan het opknappen was, maakt het voorgaande niet anders.

4.8. Omdat reeds op grond van het voorgaande geoordeeld zal worden dat artikel 7:658 lid 4 BW niet van toepassing is op de onderhavige situatie, zal de vraag of [verzoeker] voor de zorg voor zijn veiligheid (mede) afhankelijk was van [verweerder 1], het vereiste in no. 4.4. onder (ii), niet meer beantwoord hoeven te worden.

4.9. Het voorgaande brengt met zich dat de kantonrechter de zaak niet kan behandelen en beslissen. Dit kan slechts anders zijn, als [verzoeker] zijn vordering zou beperken tot een bedrag van € 25.000,00. In dat geval kan de kantonrechter van het subsidiaire verzoek van [verzoeker] kennisnemen. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [verzoeker] echter verklaard dat hij zijn vordering niet wenst te beperken tot €25.000,00. De kantonrechter overweegt dat dit met zich meebrengt dat het totale beloop of de totale waarde van de vordering derhalve boven voornoemd bedrag uit zou kunnen komen. Omdat de kantonrechter tevens niet is gebleken van (duidelijke) aanwijzingen dat de vordering geen hogere waarde dan € 25.000,00, kan de kantonrechter de zaak alsnog niet behandelen en beslissen. De zaak zal daarom met toepassing van artikel 71 lid 1 Rv worden verwezen naar de kamer voor handelszaken van deze rechtbank. Namens elk van partijen dient zich voor zover zij niet door een advocaat worden bijgestaan een advocaat te stellen, omdat partijen na verwijzing enkel bij advocaat verder kunnen procederen.

5. De beslissing

De kantonrechter:

5.1. verwijst de zaak in de stand waarin deze zich bevindt naar de kamer voor handelszaken van deze rechtbank, locatie Groningen;

5.2. wijst partijen erop dat zij in het vervolg van de procedure alleen bij advocaat kunnen procederen;

5.3. wijst [verzoeker] erop dat na verwijzing een verhoogd griffierecht verschuldigd is, dat deze verhoging kan worden afgeleid uit de meest recente griffierechttabellen op ww.w.rechtspraak.nl en dat deze verhoging binnen 4 weken na voormelde roldatum moet zijn bijgeschreven op de rekening van deze rechtbank dan wel ter griffie zijn gestort;

5.4. wijst verweerders erop dat na verwijzing een griffierecht verschuldigd is, dat dit griffierecht kan worden afgeleid uit de meest recente griffierechttabellen op www.rechtspraak.nl en dat het griffierecht binnen 4 weken na voormelde roldatum moet zijn bijgeschreven op de rekening van de rechtbank dan wel ter griffie zijn gestort; en dat het griffierecht binnen 4 weken na voormelde roldatum moet zijn bijgeschreven op de rekening van de rechtbank dan wel ter griffie zijn gestort;

5.5. wijst partijen er voor zover van toepassing op dat van een persoon die onvermogen is een lager griffierecht wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:

een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de Rechtsbijstand, dan wel

een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand als bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens, bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet.

5.6. houdt iedere verdere beslissing aan.

Aldus gewezen door mr. F. de Jong, kantonrechter, en uitgesproken door mr. M. Haisma ter openbare terechtzitting van 4 maart 2022 in tegenwoordigheid van de griffier.